

Bloemdieren die, de naam zegt het al,
wel wat van bloemen of planten weghebben.
Op deze foto staan prachtige zeeanjelieren.

NEEM VAKER EEN BLOEMETJE MEE

Thuis zijn wij niet zo van de bloemen. We vinden ze prachtig, maar op de een of andere manier komt het er niet van om het huis er extra mee op te fleuren. Maar wanneer Bruno aanbiedt een duikje te maken bij de bloemdieren, ben ik snel om. **Het is genieten bij al die prachtige kleuren onder water.** Kom, we gaan op zoek naar zeeanemonen.

Jaren staan er op duikstek de Nieuwe Kerkweg meerdere zeedahlia's op dezelfde plaats. Bloem dieren hebben een opening die dienst doet als mond én anus!

De eerste indruk is 'een bloem'. Je zou dus veronderstellen dat het hier om een plantensoort gaat. Fout, want de zeeanemonen behoren echt tot de dierlijke groep. Zeeanemonen zijn er in veel soorten en je kan zelfs stellen in veel maten. Qua grootte zijn de baksteenanemonen klein. Maar vind je een goede biotoop, een plek met goede ondergrond en voldoende voedsel, dan is het daar een plaat van oranje kleur onder water. Zeedahlia's zijn weer groter en de kleurtekeningen zijn veelzijdig. Het zijn gewilde fotomodellen en ik kan mij uren vermaken, zeker wanneer we grote aantallen in een duik hebben. Ik lees nog wat over de zeeanemonen op internet en zoals ik het simpel omschrijf als 'dierlijke groep', worden de zeeanemonen ingedeeld als holtedieren. 'Binnenin zit een holle ruimte. Holtedieren vangen en

verdoven hun prooi met giftige pijltjes.' Dat klinkt alweer een stuk heftiger dan een bosje bloemen op tafel. Laten we maar eens een rondje duiken bij mijn favoriete zeeanemonen waarvan er eentje heel bijzonder is in de Nederlandse wateren.

BLOEMENPAD

«Zullen we een dahlia-route zwemmen?» Ik vraag het Bruno en even later zwemt hij als gids van de ene zeedahlia naar de andere op duikstek de Nieuwe Kerkweg. Jaren staan er meerdere zeedahlia's, *Urticina felina*, op dezelfde plaats. Af en toe is er een verdwenen of vinden we voor ons weer een nieuwe. Maar een route naar vijf of meer kan Bruno zo maar vinden. Hij kan dit beter gidsen dan ik en we nemen alle tijd die ik nodig heb voor fotocomposities. Ik ben klaar

en geef een teken waarna we linea recta naar de volgende zwemmen. Wat een buddy heb ik toch. Jaren geleden, het was nog voordat het strandje is opgespoten met zand uit de vaargeul Sint-Annaland, wist Bruno een route waarbij we per duik meer dan dertig zeedahlia's vonden. Na het wegzuigen van het zand in dit gebied is het merendeel verdwenen. Maar zo af en toe vinden we ook weer nieuwe zeedahlia's. De zeedahlia's verplaatsen zich wanneer de biotoop slecht wordt, maar doorgaans staan ze lange tijd, soms meer dan tien jaar, op een geschikt plekje.

HEEL BIJZONDER

Tijdens een duik aan de Noordzeekust ben ik als vanouds aan het fotograferen. De geweispons en de zeedahlia's staan er prachtig bij. Op de route terug naar de kant zien we een zeeanemoon die voor

Unieke waarneming voor Nederland, een plukje van vier wasrosjes bijeen.

Golfbrekeranemonen, ook wel baksteenanemonen genoemd, staan vaak in grote aantallen bij elkaar.

Bij hoogwater kan je de mooie paardenanemoon vinden tussen en op de stenen in het ondiepe deel.

Het lijkt erop dat bloemdiereen op een vaste plaats staan. Als ze op een plaatst staan met te weinig voedselaanbod dan verplaatsen ze zich. Hun voet is eigenlijk een grote zuignap.

hier bijzonder is. In Zuid-Europa en de Canarische Eilanden zijn de aantallen van deze anemoon zo talrijk dat je er vaak gewoon overheen zwemt. Maar hier, in het Nederlandse kustwater, heb ik ze niet eerder gezien en zijn er zelden waarnemingen gemeld. Het is een plukje van vier wasroosjes bijeen. Het geheel vormt een prachtige roos. Snel neem ik wat foto's voor waarneming en

determinatie maar veel tijd hebben we niet, we moeten nu door. Bruno kijkt continu om zich heen, zoekend naar verschillende herkenningspunten. Dat is voor mij een geruststellende gedachte dat we hier terugkomen. Bij de auto kijken we de beelden terug en enigszins hyper besluiten we nog een duik te maken in de hoop dat we, nou zeg maar gerust hij, de wasroos terug kunnen

We geven een YES-schreeuw onder water als we de wasroos terugvinden.

vinden. Het lijkt altijd eenvoudiger dan het is, maar mijn buddy laat ook deze keer geen steek vallen en we geven een YES-schreeuw onder water als we de wasroos terugvinden. We bekijken deze zeeanemoon, *Anemonia viridis*, van onder tot boven en ik neem foto's met en zonder snoot. Na deze duik zijn we slechts nog één keer terug geweest en hebben door omstandigheden en slechte duikcondities voor deze plek niet meer gedoken. Als het zo uitkomt, gaan we weer op onderzoek en we hopen dat de aantallen gegroeid zijn van deze bijzondere zeeanemoon, de wasroos.

PAARDENANEMOON EN ZEEANJELIER

Voor paardenanemonen, *Actinia equina*, gaan we naar de Bergse Diepsluis. Bij hoogwater kan je deze mooie zeeanemoon vinden tussen en op de stenen in het ondiepe deel, het grootste aantal direct links van de trap. Wanneer de paardenanemoon uitstaat, zie je een paarse stiptekening in de rode kelk, prachtig. Heeft de zeeanjelier, *Metridium senile*, je voorkeur dan is Plompe Toren of Burghsluis een uitstekende duikstek. In oranje en wit staan ze op een stevige stam op een harde ondergrond. Wanneer ze uitstaan met hun tentakels zijn ze uiteraard op hun mooist. Dat is doorgaans bij stroming in het water en zeker wanneer het voedselaanbod groot is zoals bij de algenbloei. Het nadeel is dan weer dat het zicht slecht is. Zo is er altijd wat, maar één ding is duidelijk, ze zijn prachtig en een foto waard. Zwem je over een slib- of zandplaat in de Oosterschelde of De Grevelingen, dan zie je volop slibanemonen, *Sagartia troglodytes*. Al met al een bloemenpracht onder water waar wij als duikers van kunnen genieten.